

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 7 juli 2020

Uw brief van: 6 maart 2020
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 52.104/MPF
NB

Betreft: vraag om advies met betrekking tot het gebruik van de talen in het kader van de hulpverleningszones

In zitting van 3 juli 2020 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, uw vraag om advies betreffende het gebruik van de talen in het kader van de hulpverleningszones.

Meer bepaald stelde u de volgende vraag (vertaling):

“Bij wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid werden op supralokaal niveau nieuwe juridische entiteiten opgericht: de hulpverleningszones die tot stand zijn gekomen vanaf 1 januari 2015. Op grond van artikel 14 van de wet van 15 mei 2007 bevat elke provincie minstens één zone en maakt elke gemeente deel uit van één enkele zone.

De samenstelling van de hulpverleningszones is vastgelegd in het koninklijk besluit van 2 februari 2009 tot vaststelling van de territoriale afbakening van de hulpverleningszones. België is aldus verdeeld in 34 hulpverleningszones, waarvan er 20 in Vlaanderen gevestigd zijn en 14 in Wallonië. De hulpverleningszone “Zone DG” in de provincie Luik omvat uitsluitend de Duitstalige gemeenten.

Er dient te worden opgemerkt dat de federale wetgeving gedeeltelijk van toepassing is op de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp, met inachtneming van de regels voor de verdeling van de bevoegdheden tussen de federale staat en de deelstaten.

De wet van 15 mei 2007 voert eveneens het principe van de snelste adequate hulp in, dat inhoudt dat de werkring van de hulpverleningszones niet uitsluitend geografisch beperkt is. Een hulpverleningszone kan aldus gevraagd worden op te treden op het grondgebied van een andere hulpverleningszone als ze de snelste adequate hulp voor de interventie in kwestie kan verzekeren. Deze andere hulpverleningszone kan gevestigd zijn in een andere provincie of in een ander gebied van het land.

Omwille van de gemeentelijke herindeling bij de hulpverleningszones enerzijds en de uitbreiding van de interventiebevoegdheden van de hulpverleningszones door de toepassing

van het principe van de snelste adequate hulp anderzijds, wens ik te beschikken over het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht met betrekking tot de volgende vragen:

- 1) Zijn de hulpverleningszones gewestelijke diensten in de zin van bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken?
- 2) Wanneer een hulpverleningszone gemeenten met een speciale taalregeling omvat, is de hulpverleningszone dan verplicht om maatregelen in te voeren opdat de burgers wonende in deze gemeenten kunnen worden bediend en begrepen in hun taal? Over welke maatregelen kan het gaan?
- 3) In het kader van de snelste adequate hulp wordt bepaalde hulpverleningszones gevraagd om op te treden op het grondgebied van gemeenten van een ander taalgebied of met een speciale taalregeling. Is de hulpverleningszone verplicht om maatregelen in te voeren opdat de burgers wonende in deze gemeenten kunnen worden bediend en begrepen in hun taal? Over welke maatregelen kan het gaan?"

*
* *

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht antwoordt u het volgende, wat betreft:

Vraag 1

De gewestelijke diensten in de zin van de SWT zijn overeenkomstig artikel 32 SWT diensten waarvan de werkring meer dan één gemeente, maar niet het ganse land bestrijkt.

De hulpverleningszones die omschreven worden in het koninklijk besluit van 2 februari 2009 tot vaststelling van de territoriale afbakening van de hulpverleningszones zijn zones die meerdere gemeentes bestrijken maar niet het gehele land.

Derhalve dienen deze hulpverleningszones te worden gekwalificeerd als gewestelijke diensten in de zin van de SWT.

Vraag 2

Artikel 34 SWT regelt het gebruik van de talen voor gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied.

Dit artikel 34 bepaalt het volgende met betrekking tot het gebruik van de talen in zulke gewestelijke diensten:

- zulke gewestelijke diensten gebruiken uitsluitend de taal van het gebied, waar zij gevestigd zijn, in hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren en in hun betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad. In hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit hun ambtsgebied gebruiken zij deze binnendiensttaal;
- de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks aan het publiek richten en de formulieren die zij op dezelfde wijze afgeven, stellen zij in de taal of talen die ter zake

opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar hun zetel gevestigd is.

Nochtans, wanneer een gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling, geniet het publiek uit de gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten. De berichten, mededelingen en formulieren, die aan het publiek worden verstrekt door de bemiddeling van de plaatselijke diensten, worden gesteld in de taal of talen welke deze plaatselijke diensten voor soortgelijke bescheiden moeten gebruiken;

- in hun betrekkingen met een particulier gebruiken bovengenoemde gewestelijke diensten in de eerste plaats de taal van hun gebied. Wanneer de betrokken particulier een inwoner is (van één) van de gemeente(n) met een speciale taalregeling die deel uitmaakt van de werkring van de gewestelijke dienst, dient betrokken dienst de taal van het gebied of de andere erkende taal te gebruiken naar gelang de wens van de particulier. Ten aanzien van inwoners van een ander taalgebied geldt het hoffelijkheidsprincipe: de gewestelijke dienst heeft de mogelijkheid maar niet de verplichting om deze particulier te antwoorden in diens taal;
- de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen dienen in de eerste plaats te worden gesteld in de taal van het taalgebied waarin de gewestelijke dienst is gelegen. Wanneer de betrokken particulier een inwoner is (van één) van de gemeente(n) met een speciale taalregeling die deel uitmaakt van de werkring van de gewestelijke dienst, dient betrokken dienst de taal van het gebied of de andere erkende taal te gebruiken naar gelang de wens van de particulier.

Vraag 3

De VCT is in haar vaste adviespraktijk van oordeel dat wanneer openbare diensten buiten hun ambtsgebied en in een ander taalgebied optreden, zij het taalgebruik van dat gebied dienen te respecteren (cf. VCT-adviezen nrs. 45.035 van 24 oktober 2014 en 43.003 van 29 april 2011).

Deze regel heeft tot gevolg dat wanneer hulpverleningszones in het kader van de snelste adequate hulp buiten hun werkring dienen te opereren in een ander taalgebied, zij in staat dienen te zijn deze hulp aan te bieden conform de regels van dat taalgebied. Deze diensten dienen zichzelf derhalve zo te organiseren dat aan deze verplichting kan worden voldaan door bijvoorbeeld het personeel met kennis van de andere taal tewerk te stellen op plaatsen waar de kans bestaat dat hulpverlening dient te worden geboden in een ander taalgebied.